

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 26 listopada 2021 r.

DIH-2.707.41.2021.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 171/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) w zw. z art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 12 lipca 2021 r., złożonego przez przedsiębiorcę Pana Bogusława Jankowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „AGRO – CHEM” HURT – DETAL BOGUSŁAW JANKOWSKI w Leszczynie Szlacheckim – od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 czerwca 2021 r. nr PO.102.PS.6.2021.PC, wymierzającej Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu wprowadzania do obrotu w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału (...) w Staroźrebach, 4 partii paliw stałych, łącznej wartości (...), bez wystawiania świadectw jakości, co narusza obowiązek określony w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia
uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 21 lipca 2021 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę (...) (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 12 maja 2021 r. działając na podstawie upoważnienia nr DP.66/2021, przeprowadzili kontrolę w składzie opału, (...), należącym do Przedsiębiorcy, dotyczącą m.in. wystawiania świadectw jakości paliw stałych oraz przekazywania kopii świadectw jakości nabywcom i ich przechowywania, zgodnie z przepisami ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli przeprowadzonej 12 maja 2021 r. stwierdzono, że Przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości oraz nie przekazywał świadectw jakości nabywcom i ich nie przechowywał.

Niewystawienie świadectwa jakości dla paliwa stałego stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, tj. paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Szczegóły w zakresie stanu faktycznego, jak również prawnego, zostały zawarte w protokole kontroli DP.8361.73.2021, którego egzemplarz przekazano Stronie 12 maja 2021 r.

W treści protokołu kontroli z 12 maja 2021 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

W piśmie z 17 maja 2021 r. Strona ustosunkowała się do ustaleń zawartych w protokole kontroli nr DP.8361.73.2021 z 12 maja 2021 r. wskazując na nieobecność podczas kontroli pracownika odpowiedzialnego za wystawianie i przechowywanie świadectw jakości zaś

oświadczenie o niewystawianiu świadectw jakości dla sprzedaży węgla o masie poniżej 0,2 tony, było wynikiem niezrozumienia przedmiotu kontroli. Strona sądziła bowiem, że kontrolującym chodziło o wpisy do Ewidencji Sprzedaży Wyrobów Węglowych.

Pismem z 26 maja 2021 r. zawiadomiono Stronę o wszczęciu przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Ponadto Przedsiębiorcę wezwano do przesłania informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej polegającej na handlu paliwami stałymi lub informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 18 czerwca 2021 r. Strona poinformowała Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o wielkość obrotu za rok 2020.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 28 czerwca 2021 r. nr PO.102.PS.2021.PC, nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), z tytułu wprowadzania do obrotu w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału (...), 4 partii paliw stałych, łącznej wartości (...), bez wystawiania świadectw jakości, co narusza obowiązek określony w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Strona pismem z 12 lipca 2021 r. odwołała się od ww. decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca wyjaśnił, iż nie mógł okazać wszystkich wystawianych świadectw jakości z uwagi na nieobecność w dniu kontroli pracownika odpowiedzialnego za przechowywanie tych świadectw.

Przy piśmie z 21 lipca 2021 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 28 lipca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), dalej: „Kpa”, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania,

składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i przy piśmie z 4 sierpnia 2021 r. przesłała do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów plik wystawionych przez siebie świadectw jakości, dotyczących okresu od 1 stycznia 2020 r. do 12 maja 2021 r. Ponadto Przedsiębiorca ponownie wskazał na nieobecność podczas kontroli pracownika odpowiedzialnego za wystawianie i przechowywanie świadectw jakości i ponownie wyjaśnił, że oświadczenie o niewystawianiu świadectw jakości dla sprzedaży węgla o masie poniżej 0,2 tony, było wynikiem niezrozumienia przedmiotu kontroli. Strona sądziła bowiem, że kontrolującym chodziło o wpisy do Ewidencji Sprzedaży Wyrobów Węglowych.

Postanowieniem z 18 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zdecydował o konieczności przeprowadzenia dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów polegającego na losowym wytypowaniu transakcji sprzedaży paliw stałych przez przedsiębiorcę (...), w okresie od 15 września 2019 r. do dnia kontroli WIIH w Warszawie (tj. 12 maja 2021 r.) i sprawdzeniu czy dla tych transakcji były wystawiane świadectwa jakości paliwa stałego podczas wprowadzenia paliw stałych do obrotu.

Postanowieniem z 23 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 30 października 2021 r.

Pismem z 6 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o pomoc w przeprowadzeniu dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów.

W dniu 14 września 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnień nr SP.057.74.2021 i nr SP.057.75.2021, przeprowadzili czynności związane z uzupełnieniem dowodów w składzie opału, (...), należącym do Przedsiębiorcy.

Przy piśmie z 15 września 2021 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyniki z czynności przeprowadzonych 14 września 2021 r.

Postanowieniem z 28 października 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 30 listopada 2021 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, a świadectwo jakości, o którym mowa w ust. 1, przechowuje przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Przedsiębiorcy są również obowiązani do przekazywania podmiotom kupującym, świadectw jakości w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu, a także do przechowywania ich przez okres 2 lat. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia i przekazania kupującemu świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne

okoliczności faktyczne zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym jego wszechstronnej oceny i stwierdził, że odwołanie Strony zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując analizy akt niniejszej sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w pierwszej kolejności wziął pod uwagę stanowisko Strony zawarte w protokole kontroli z 12 maja 2021 r. nr DP.8361.73.2021 (karta nr 2 i karta nr 2 odwrot), jak również piśmie z 17 maja 2021 r., dotyczącym ustaleń kontroli zawartych w protokole. W obydwu przypadkach Przedsiębiorca wskazywał na nieobecność podczas kontroli pracownika odpowiedzialnego za wystawianie i przechowywanie świadectw jakości, co spowodowało niemożliwość odszukania świadectw jakości wystawianych w maju. Ponadto w piśmie z 17 maja 2021 r. Strona wyjaśniła, że oświadczenie o niewystawianiu świadectw jakości (protokół kontroli - karta 2 odwrot) dla sprzedaży węgla o masie poniżej 0,2 tony, było wynikiem niezrozumienia przedmiotu kontroli. Przedsiębiorca sądził bowiem, że kontrolującym chodziło o wpisy do Ewidencji Sprzedaży Wyrobów Węglowych.

Powyższe stanowisko Strona konsekwentnie podtrzymywała w odwołaniu z 12 lipca 2021 r. oraz piśmie z 4 sierpnia 2021 r., do którego dołączyła plik wystawianych przez siebie świadectw jakości za okres od 1 stycznia 2020 r. do 12 maja 2021 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu akt sprawy uznał, że koniecznym jest przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego, niezależnie od przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania, polegającego na losowym wytypowaniu transakcji sprzedaży paliw stałych przez Przedsiębiorcę, w okresie od 15 września 2019 r. do dnia kontroli WIIH w Warszawie (tj. 12 maja 2021 r.) i sprawdzeniu czy dla tych transakcji były wystawiane świadectwa jakości paliwa stałego podczas wprowadzenia paliw stałych do obrotu. Termin przeprowadzenia dowodu został wyznaczony na 14 września 2021 r.

W dniu 14 września 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnień nr SP.057.74.2021 i nr SP.057.75.2021, przeprowadzili czynności związane z uzupełnieniem dowodów w składzie opału, (...), należącym do Przedsiębiorcy. Przy piśmie z 15 września 2021 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyniki z czynności przeprowadzonych 14 września 2021 r.

W toku przeprowadzenia dowodu ustalono, że w okresie od 15 września 2019 r. do 12 maja 2021 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału była prowadzona sprzedaż paliw stałych. Dokonano weryfikacji wystawionych w okresie od 15 września do 31 grudnia 2019 r.

dokumentów poprzez porównanie zestawienia sprzedaży z wystawianymi świadectwami jakości paliwa stałego. Losowo wytypowano do sprawdzenia 35 transakcji sprzedaży, dla których Przedsiębiorca okazał wystawione świadectwa jakości, każde z innym numerem dokumentu sprzedaży. Nie dokonano natomiast weryfikacji okresu od 1 stycznia 2020 r. do 12 maja 2021 r., gdyż oryginały świadectw jakości wystawionych w tym okresie, Przedsiębiorca przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przy piśmie z 4 sierpnia 2021 r.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o dokumenty uzyskane - w trakcie czynności związanych z uzupełnieniem dowodów - przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz oryginały świadectw przekazane przez Przedsiębiorcę przy piśmie z 4 sierpnia 2021 r., dokonał dalszej weryfikacji wystawiania przez Stronę świadectw jakości. W tym celu wytypowano losowo 33 transakcje sprzedaży w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 12 maja 2021 r., a następnie w oparciu o przekazane przez Przedsiębiorcę świadectwa jakości, ustalono, że dla wszystkich wytypowanych transakcji sprzedaży, Strona wystawiła świadectwa jakości.

Biorąc powyższe pod uwagę, pomimo wątpliwości związanych z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli z 12 maja 2021 r., należałoby uznać za wiarygodne wyjaśnienia Strony dotyczące nieobecności podczas kontroli pracownika odpowiedzialnego za wystawianie i przechowywanie świadectw jakości oraz niezrozumienia przedmiotu kontroli, tj. uznania, że kontrolującym chodziło o wpisy do Ewidencji Sprzedaży Wyrobów Węglowych, nie zaś świadectwa jakości.

W związku z powyższymi ustaleniami, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w niniejszym postępowaniu zastosowanie znaleźć powinien przepis art. 81a § 1 Kpa, zgodnie z którym jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony. Nie ulega wątpliwości, iż nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej stanowi nałożenie na nią obowiązku w rozumieniu cytowanego przepisu. Zastosowanie art. 81a § 1 Kpa (tj. zasady uwzględnienia wątpliwości na korzyść strony skarżącej) jest dopuszczalne w sytuacji, w której po zebraniu wszelkiego dostępnego materiału dowodowego stan faktyczny sprawy będzie niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Przesłanka niedających się usunąć wątpliwości występuje zatem, gdy nie ma dowodów i nie ma możliwości ich uzyskania. Zasada ta bowiem oznacza, że wątpliwości faktyczne rozstrzygnąć należy na korzyść strony tylko wtedy, gdy przez reguły oceny

dowodów wskazane w art. 80–81 Kpa organ nie jest w stanie ustalić jednoznacznie stanu faktycznego. Wchodzą bowiem w grę dwie (lub więcej) równie prawdopodobne wersje zdarzeń. W takim przypadku organ jest zobligowany wybrać taką, która jest najbardziej korzystna (por. wyrok WSA z 22 stycznia 2020 r., sygn. akt II SA/Bd 988/19).

Również wykorzystując wykładnię autentyczną przedstawioną przez legislatora w uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej (Sejm RP VIII kadencji Nr druku 1183) należy stwierdzić, że zasada rozstrzygania niedających usunąć się wątpliwości co do stanu faktycznego na korzyść strony odnosi się do takich sytuacji, gdy po przeprowadzeniu wszystkich dostępnych dowodów, w dalszym ciągu istnieć będą niejasności lub wątpliwości dotyczące oceny stanu faktycznego, których nie da się usunąć (por. wyrok WSA z 19 grudnia 2018 r., sygn. akt IV SA/G1 609/18).

Biorąc pod uwagę stan faktyczny niniejszej sprawy, zastosowanie zasady wyrażonej w art. 81a § 1 Kpa, należy uznać za zasadne.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/